

УДК 581. 32:632.954:633.15

Сичук А. М., канд. біол. наук, молод. наук. співроб. відділу фізіології дії гербіцидів

Інститут фізіології рослин і генетики НАН України

e-mail: sychukAnna@i.ua

ЗАЛЕЖНІСТЬ РОЗВИТКУ ФІТОТОКСИЧНОЇ ДІЇ ГЕРБІЦИДІВ ІНГІБІТОРІВ АЦЕТИЛ-КОА-КАРБОКСИЛАЗИ ТА АЦЕТОЛАКТАТСИНТАЗИ ВІД АКТИВНИХ ФОРМ КИСНЮ ТА КАЛЬЦІЕВОЇ СИГНАЛЬНОЇ СИСТЕМИ

Вивчення процесів патогенезу, індукованого гербіцидами є ключовим шляхом вирішення на-
гальних проблем хімічного методу захисту рос-
лин та основою його продуктивного розвитку
(Мордерер 2008, 2009, 2014).

Показано, що розвиток фітотоксичної дії гербі-
цидів інгібіторів ацетил-КоА-карбоксилази, а та-
кож частково інгібіторів ацетолактатсінтази опо-
середкований утворенням активних форм кисню
(АФК) (Мордерер 2008, Паланиця 2008, Паланиця
2010, Сичук 2015). Для з'ясування вагомості вне-
ську АФК, які можуть утворюватися внаслідок
активації НАДФН-оксидази та участі кальцієвої
сигнальної системи у розвитку патогенезу, індукова-
ного гербіцидами інгібіторами ацетил-КоА-кар-
боксилази (АКК) і ацетолактатсінтази (АЛС), було
досліджено вплив інгібітора НАДФН-оксидази ди-
феніленийод хлориду (DPI), блокатора кальцієвих
каналів хлориду лантану (LaCl_3) та антагоніста
кальмодуліну хлорпромазину (ХП) на фітотоксично-
ну дію гербіцида інгібітора АКК галоксифоп-R-
метилу (ГФ) та гербіцида інгібітора АЛС трибену-
рон-метилу (ТМ). Проводились лабораторні дослі-
дження з використанням інгібіторного аналізу на
проростках кукурудзи та гороху, як моделі одно-
дольних та дводольних бур'янів відповідно.

Таким чином, інгібування активності НАДФН-
оксидази призводило до зменшення фітотоксичної
дії гербіцидів інгібіторів АКК та АЛС, що є
свідченням участі АФК у розвитку фітотоксичної
дії цих гербіцидів, що у свою чергу, є опосеред-
кованим підтвердженням участі ПЗК у індукованому
ними патогенезі. Більший вплив інгібітора
НАДФН-оксидази на фітотоксичну дію гербіци-
ду інгібітора АЛС, ніж інгібітора АКК, свідчить,
що АФК, які утворюються внаслідок оксидного
стресу, мають більше значення для розвитку фі-
тотоксичної дії гербіцидів інгібіторів АЛС, ніж
для гербіцидів інгібіторів АКК. Отримані нами
дані щодо участі АФК у розвитку фітотоксичної
дії гербіцидів інгібіторів АКК та АЛС і впливу
стану антиоксидантно-прооксидантної рівноваги
на чутливість рослин до дії цих гербіцидів, є до-
датковим підтвердженням висновку про участь
програмованої загибелі клітин (ПЗК) у патогене-
зі, індукованому гербіцидами інгібіторами АКК
та АЛС.

Визначення ролі стану анти-прооксидантної
рівноваги у детермінуванні ефектів взаємодії
гербіцидів є теоретичною базою для розробки
гербіцидних комплексів та сумішей з підвище-
ною вибіркою фітотоксичностю.

УДК 632.125(15)

Сігалова І. О., канд. с.-г. наук, наук. спів роб. лабораторії арбітражних досліджень і нових методів
експертизи

Український інститут експертизи сортів рослин

Карпук Л. М., доктор с.-г. наук, доцент

Крикунова О. В., канд. с.-г. наук, доцент кафедри землеробства, агрохімії та ґрунтознавства

Білоцерківський національний аграрний університет

e-mail: sigalova88@ukr.net

АНАЛІЗ ДЕГРАДАЦІЇ ЗЕМЕЛЬ У СВІТІ

Незважаючи на згубні наслідки деградації земель або виснаження поживних компонентів ґрунту, світ продовжує рухатися в тому ж напрямі. Хоча й ведеться пошук способів стального розвитку, загрози і далекосяжні наслідки деградації земель великою мірою ігноруються. Ця проблема, як і раніше, перебуває поза полем зору міжнародної спільноти.

Порівняно з іншими видами природних ресурсів земельні ресурси володіють деякими особливостями. По-перше, їх практично не можна переміщати з місця на місце. По-друге, вони є вичерпними і до

того ж зазвичай обмежені межами певної території (район, країна і т. д.). По-третє, незважаючи на широкий багатоцільовий характер використання, у кожен певний момент часу ту або іншу ділянку землі може бути зайнято або під забудову, або під ріллю, пасовище, рекреацію тощо.

Учені підрахували, що в результаті нераціонального землекористування людство за історичний період свого розвитку вже втратило від 1,5 млрд до 2 млрд га колись продуктивних земель, тобто більше, ніж уся сучасна площа ріллі. Згідно з найбільш загальними уявленнями,